

[Kelm-Hansen]

funktionærforeninger, er der blot det at sige, at flertallet ikke afviste at høre deputationen, som rent faktisk havde fremmøde i går, men at vi blot ønskede at forhindre en yderligere forhaling af loven.

Mødet med denne deputation var i øvrigt meget interessant, fordi det bl. a. viste sig, at de nuværende valgregler giver denne lille gruppe af arbejdsledere en noget større repræsentation i aktieselskabsbestyrelserne, end deres størrelse berettiger til, efter det der er oplyst over for mig. Det er yderligere interessant, at det netop er de konservative, der har ført sig så stærkt frem på dette felt; det hænger måske sammen med, at netop arbejdslederne under den nuværende samarbejdsaftale på arbejdsmarkedet jo altid repræsenterer arbejdsgivernes interesser.

Dyremose (KF):

Af effektivitetshensyn har vi aftalt, at jeg også taler på vegne af venstres og fremskridtpartiets ordførere vedrørende dette ændringsforslag.

Det blev nævnt under debatten mandag aften, som foregik i dyb hemmelighed herinde, at mindretalsbeskyttelsen kun i tilfælde af det, fru Lone Dybkjær kaldte det værst tænkelige eksempel, var væsentlig dårligere end i den nugældende lov og var på 40 pct. plus 1 stemme i stedet for den nugældende lovs 33 pct. plus 1 stemme. Jeg anførte allerede dengang, og det er siden blevet bekræftet bl. a. af den før omtalte deputation, at det vil være næsten det mest almindelige tilfælde, og det vil altså sige, at det er meget væsentligt, at man får en mindretalsbeskyttelse, der er lige så god som i den nugældende lov.

Det eneste argument, der er fremført imod den mindretalsbeskyttelse, man har haft, og som vi foreslår at man skal køre videre med, er, at hvis der på den enkelte virksomhed er en stemmemagnet, kunne de andre, der bliver valgt ind, komme ind med meget små stemmetal. Jeg synes egentlig, at argumentet er noget søgt, og det vil nok komme til at dreje sig om ganske få virksomheder, hvor der ville være sådanne stemmemagneter. Men da man nu har sagt, at man gerne hørte på deputationen efter betænkningsafgivelsen, fordi man stadig væk kunne ændre stilling ved tredje behandling, håber jeg, at man har ladet sig overbevise og har ændret sin stilling

ved tredje behandling, således at vi kan vide-reføre den valgpraksis, som man for øjeblikket kender ude på virksomhederne. Det vil også være en mindre administrativ belastning af virksomhederne og af de ansatte, hvis man kører videre med det system, man kender. Jeg håber altså, at man har ladet sig overbevise, således at vi kan få et flertal for at vide-reføre det meget demokratiske og retfærdige princip, at én person har én stemme.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal ganske kort sige, at socialistisk folkeparti må afvise det stillede ændringsforslag. Vi synes, det er en udmærket ordning, man er nået frem til, og vi synes, man bør få den til at fungere i praksis. Dermed være ikke sagt, at vi ikke mener, man måske skulle kigge på den på et eller andet tidspunkt senere, for jeg tror ikke, vi finder nogen regel, der giver en 100 pct.s mindretalsbeskyttelse, men lad os nu prøve denne her.

Endelig skal jeg ikke undlade at sige, at jeg synes, det er en rørende omsorg, både fremskridtpartiet, venstre og de konservative viser for, at der kommer mindretalsrepræsentanter ind som medarbejderrepræsentanter – dette set ikke mindst på baggrund af, at disse partier jo er imod forslaget og indstiller det til forkastelse.

Lone Dybkjær (RV):

Heller ikke jeg skal gå ind i en nærmere diskussion om valgreglerne. Jeg tror ikke, at jeg kan bidrage mere, end jeg sådan set gjorde ved andenbehandlingen. Denne metode er selvfølgelig brugbar, det har vi også sagt, og det er den valgte også.

Men det, jeg egentlig har lyst til at sige om dette forslag, fordi jeg synes det eksemplificerer, hvad der kan komme ud af, hvad jeg vil kalde de korslagte armes politik, er, at venstre, de konservative og fremskridtpartiet ikke på noget tidspunkt har ønsket at bidrage til denne lovgivning, og det forstår jeg egentlig ikke. De vidste jo fra december, at der var et flertal for at gennemføre den, derom kunne der ikke være nogen diskussion. Men i hvert fald venstre og de konservative kunne så godt have bidraget til lovgivningen, og det er da klart, at hvis de havde gjort det, ville den – forudsat naturligvis, at vi alle sammen eller et flertal kunne være blevet